

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 93 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov for Færøerne om invalidepension.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 197, fremsættelsen i tidenden sp. 613).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de tre følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov for Færøerne om folkepension.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 227, fremsættelsen i tidenden sp. 616).

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov for Færøerne om offentlig forsorg.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 239, fremsættelsen i tidenden sp. 617).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 245, fremsættelsen i tidenden sp. 617).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Johan Nielsen: Da det for et lille års tid siden blev en virkelighed for mig, at jeg var blevet medlem af det danske folketing, var det med frygt og megen bæven, jeg så hen til den dag, da jeg som den ringeste af det høje tings ærede medlemmer skulle bestige denne hæderkronede talerstol. Jeg siger den ringeste, fordi jeg kun repræsenterer en del af det fattige folk udi Færø, det folk, som, hvis man skal tro, hvad der står skrevet i aviserne i disse dage, er stejlere end andre. Dette kan jeg selvfølgelig-

lig ikke skrive under på. Det turde dog være klart, at et folk så lille som det færøske, der har levet i splendid isolation i så mange år, har udviklet visse karakteristiske egenskaber, men det er en fejltagelse at antage, at disse kun er in mala parte. Men som det ofte går, når man tager sorgerne på forskud, således er det også gået for mig. Der har været andre, som har jævnet vejen for mig, og som har gjort, at jeg med megen frimodighed kan anbefale disse lovforslag til vedtagelse i det høje ting, og jeg takker den højtærede socialminister, fordi de er blevet fremsat.

Jeg havde ikke været ret længe i det høje ting, før jeg lagde mærke til en talemåde, som jeg ikke havde noteret mig før. Man talte nemlig om Norddanmark og mente dermed Grønland og om Syddanmark og mente dermed Jylland og Øerne.

Jeg sagde til mig selv: så må Færøerne være det danske riges centrum, da disse øer som bekendt ligger omtrent midt mellem Grønland og Danmark. Der er en af de danske digtere, som har udtrykt sig således — hvis jeg med formandens tilladelse må citere —:

„At jeg er universets midte,
er ingen hasarderet dom.

Jeg slutter mig rent logisk til det,
for resten er jo udenom.“

Denne lille analyse af mennesket er jo rigtig. Vi er fra naturens hånd midtpunkt-søgende. Vi ser altid os selv i centrum. Dette medfører, at vi også bør være en ganske særlig interesse for rigets centrum. Den logiske konsekvens skulle så være, at Thorshavn blev regeringsbyen, men det er vi færinger alt for beskedne til at kræve. Det er os nok at vide, at det er os, der sidder i rigets centrum, og at vi derfor med en vis frimodighed kan fremsætte vore ønsker.

Det er af og til sket, at en eller anden skæmtende har sagt til mig, at vi færinger er så slemme til at gå ud med raslebøssen. Nu ved jeg godt, at der ikke er nogen, som tager sliig tale alvorligt, men lad mig alligevel slå fast, at et folk, som har betalt den pris for sin eksistens som det færøske, har ydet sin indsats her i tilværelsen. Der står i et engelsk digt — jeg beder om tilladelse til at citere en gang til —:

„If blood be price of admiralty,
Lord God, we have paid it dear.“